

ser, der er besluttet i finansloven: økologisk omstilling og nye brudflader inden for den vedvarende energi.

Samlet kan man efter min opfattelse sige, at de forslag tilsammen kan begynde at vende den udvikling lidt, hvor investeringerne hele tiden er gået den forkerte vej.

Jeg er godt tilfreds med den måde, det er skruet sammen på, med en bestyrelse, der skal prioritere, så det ikke bliver alt for bureaukratisk, og jeg håber, at den bestyrelse også får lagt en procedure for ansøgningerne, så det går smidigt og nemt.

Jeg er glad for, at man også præciserer, at dette er uden for det lovgivningsmæssigt forpligtende arbejde. Det vil sige, man begynder ikke her skjult at føre penge til kommuner og organisationer ud over det, der er lovpligtigt. Det er nye aktiviteter, det er tilskud til nye aktiviteter, og det betyder også, at der er væsentlig flere penge i denne pakke end det, der lige står på finansloven. Der kommer mange flere midler ind; man får pengene til at yngle på den måde, de deles ud.

Samtidig vil jeg sige, at jeg også synes, det er godt og rigtigt, at der peges på, at det er med henblik på at skabe varige job og ordentlige ansættelser, så længe folk er under disse ordninger.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at Enhedslisten støtter lovforslaget, og vi glæder os til at se det effektueret og vil de steder, vi har mulighed for det, selvfølgelig arbejde for, at det bliver brugt til fornuftige ting.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Enhver form for nytænkning kalder på modsigelse fra de reaktionære kræfter. Ethvert nyt initiativ har mødt modstand. Da man begyndte overhovedet at tale om miljø, fik man alle mulige ringeagtstyringer fra højresiden i samfundet, der gik imod initiativer på det her felt.

Hvis man har været med i mange år, ved man, at enhver ny tanke altid er blevet mødt med hovedrysten fra de konservative partier. De siger, at det her bare er et nyt tilskud, og at Tilskudsdanmark vil vokse, samtidig med at de på alle andre forslag foreslår nye tilskudsordninger, nye beløb afsat, og siger, at folk ikke selv skal betale, men at statskassen skal udrede beløbene.

Vi har i øjeblikket det ene eksempel efter det andet til behandling i Folketinget, og hr. Vibjerg kender i hvert fald de eksempler, jeg tænker på.

Her drejer det sig ikke om netto at give flere offentlige midler ud. Hvis det lykkes – og jeg vil gerne tilslutte mig den meget positive beskrivelse, som både hr. Jes Lunde, fru Bierbaum og fru Elsebeth Gerner Nielsen allerede har givet af lovforslaget – med disse penge at så nye initiativer og give grøde for lokale beskæftigelsesinitiativer, der kan føre til varige job, vil de besparelser, der opnås på de offentlige budgetter, langt overstige de små beløb, der trods alt er tale om på dette område.

Jeg synes, det ville have været meget forkert, hvis man på forhånd lagde alle ildsjælene og alle de spændende projekter i en spændetrøje og sagde, at det kun var under de og de meget detaljeret beskrevne betingelser, at man kunne give tilskud. Så ville vi for alvor gøre dem en dårlig tjeneste.

Nu siger vi: Kom med jeres ideer, kom med jeres forslag. Vi har angivet nogle hovedindsatsområder, og så vil det være op til befolkningen selv, de mange mennesker derude, som hr. Jes Lunde beskrev det, der har ideerne, har opfindsomheden, at komme med forslagene. De vil også komme med nogle penge selv, for at tingene skal hænge sammen, og jeg tror, at vi får gjort en masse gode ting i det danske samfund. Frem for blot at betale folk understøttelse gør vi her noget aktivt for både at forbedre miljøet og gavne beskæftigelsen.

Men det kan selvfølgelig ikke undre, at en ny tanke kalder på hånlige bemærkninger, hovedrysten osv. fra de reaktionære partier. Hvis man sådan tænker efter historisk set, tror jeg ikke, man kan opvise ét eneste eksempel, hvor en god, ny idé er blevet mødt positivt af Venstre og De Konservative. Jeg mindes ikke noget. Det kan være, hr. Langkilde, som jo er fremragende til at holde indlæg her i salen, kan komme i tanke om noget, men sådan direkte adspurgt en torsdag eftermiddag lige inden store bededag kan jeg altså ikke komme i tanke om noget eksempel.

Jeg siger tak til det flertal, der står bag dette lovforslag, og jeg ser frem til et hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil da straks korrigere ministeren. Jeg vil gå tilbage i Det Konservative Folkepartis historie til 1915, da partiet bliver stiftet, og dengang var det min forgænger i det fynske, hr. Sporon-Fiedler, der som rigsdagsmand stod heroppe og talte for, at vi skulle have en bedre bygningsbevaring. Sådan kunne jeg fortsætte.